

է զանազան տեղեր. Գատը գիւղի Արամեան (1887 — 1892), Պարտիզակի Ազգ. և Բարձրագոյն վարժարանները. Եգիպտոսի Գալստեան Երկսեռ դպրոցին մէջ (1911 — 1914) և Եգիպտոսէ դարձին՝ դարձեալ Պոլսի թաղային վարժարանները. 1914 ին ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը և քիչ ժամանակ մնալով կը վերադառնայ հայրենիք:

Կրթական պաշտօններէ զատ վարած է Պոլսի Ուսումնական խորհուրդի անդամակցութիւնը. եղած է երեսփոխան Նիկոմիդիոյ գաւ. ժողովին և ատենապետ Պարտիզակի թաղ. խորհուրդին: 1915 ին ընդհ. պատերազմի ժամանակ ընտանեօք թէեւ Գոնեա տարագրուած է, բայց ազատուելով եկած է Պոլիս և կը շարունակէ իր կրթական գործը. իր գրական աշխատութիւններն են.

Դասընթացի ընդհ. պատմութեան, Ե. մասերով.

Գրիգոր պատմեցի Փեշխնալան, բանախօսութիւն, (տպ. Գահիրէ, 1912): Ունի նաև լրագրաց և հանդէսներու մէջ թարգմանութիւններ և զանազան յօդուածներ:

ՄԻՆԱՍ ՊԵ. — (1191—1205). Ռուբինեանց Լեւոն Ա. թագաւորին օժման եւ թագադրութեան հանդէսին ներկայ գլտնուած է 1198 ին միաբանութեան կողմէն (Սմբատ Պատմիչ, էջ 110. Սխուման, էջ 470):

ՄԻՆԱՍ ՊԵ. ՀԱՄԹԵՑԻ. — (1698 — 1703). Իր ծնողաց և ուսուցչին նկատմամբ էջմ. Յոյց. Թ. 1671 ձեռագիրին յիշատակարանին մէջ կը գտնենք հետեւեալ ծանօթութիւնը. «որ ստացաւ (Մինաս պտրք. այն ատեն եպս.) զգիրս պատմութեան փափաքանօք. ըստ աստուածասէր կամաց իւրոց և գրասէր բարուցն ընդ յովից գրոց պատուականից՝ ի վայելուամն անձին իւրոյ և ի յիշատակ հոգւոյ և հոգևոր ուսուցչին իւրոյ՝ Մարկոս վրդի Եկեղուցեցոյ ի Տէր փոխեցելոյ և մարմնաւոր ծնողացն մհտ. Առաքելիև և Հոխիսիսի, և մամուն իւրոյ մհտ. Պահրե և ամենայն արիւնառու համատոհմ ազգայնոց» (Անեցի, էջ Ժր.). Ամդեցին երկու վրդներու հետ եպս. կը ձեռնագրուի Ս. Յակոբի մէջ Եղիազար կթղ.էն 1666 ին. Եղիազար կթղ.ին հետ 1680 ին կ'ուղևորի Կ. Պոլիս. Կարնեցի նահատակ Գրիգորի մարմինը կ'ամփոփէ 1682 ին Սամաթիոյ Ս. Գէորգ եկեղեցին սեղանին տակ. Եղիազար կթղ.ին հետ կը մեկնի Ս. էջմիածին